

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoKR/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121203845
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1121203845.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej, v právnej veci navrhovateľa: Medzinárodná investičná banka, Vaci ut. 188, Budapešť, H - 1138, Maďarská republika, zast. CREDIS Law s.r.o., advokátska kancelária, Radlinského 2, 811 07 Bratislava, IČO: 35 955 341, proti odporcovi: D. L. Q., Z. XX.XX.XXXX, J. Z. X, XXX XX B., zast. Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o. P. Pazmáňa 2367/17A, 927 01 Šaľa, IČO: 36 866 296, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 5Cbi/5/2021-160 zo dňa 07.07.2021, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 5Cbi/5/2021-160 zo dňa 07.07.2021 mení tak, že:

„I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 31.05.2021 zamietá.

II. Odporca má proti navrhovateľovi nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

II. Odporca má proti navrhovateľovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) prvým výrokom nariadil neodkladné opatrenie, v znení bližšie špecifikovanom v uznesení zo dňa 07.07.2021, s poukazom na ust. § 330 ods. 1, § 334, § 335 ods. 1, § 337 ods. 3, § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, (ďalej lej „CSP“). Druhým výrokom súd priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania proti odporcovi v rozsahu 100 % s poukazom na ust. § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť písomne oznámiť správcovi konkurznej podstaty úpadcu DIXIA SOLLARIS s.r.o. (ďalej v texte len „DIXIA SOLLARIS“), aby peňažnú čiastku podľa rozvrhu výťažku prináležiacu pohľadávke odporcu, zapísanej v zozname pohľadávok pod poradovým č. 112, uhradil na účet navrhovateľa.

3. Z predložených listinných príloh mal súd preukázanú existenciu dohody medzi stranami sporu, v podobe uzatvorenej Medziveriteľskej zmluvy zo dňa 02.08.2010, predmetom ktorej bol, okrem iného, aj záväzok odporcu neprijat' úhradu podriadeného dlhu (bod 2.2. písm. a/ zmluvy) a vynaložiť možné úsilie na zabezpečenie toho, aby bol konkurzný správca usmerný tak, že vyplatí všetky platby z podriadeného dlhu priamo navrhovateľovi na splnenie nadradeného dlhu (bod 5.2 písm. c/ zmluvy).

Odporca záväzky vyplývajúce zo zmluvy v konkurznom konaní dobrovoľne nesplnil, pričom nemožno očakávať dodatočné dobrovoľné plnenie, nakoľko ani po výzve navrhovateľa, odporca správcu na konanie v súlade s vyššie uvedeným neusmernil. S prihliadnutím na navrhované znenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáha splnenia povinnosti vyplývajúcej odporcovi zo vzájomnej dohody, dospel súd k záveru, že navrhovateľ preukázal existenciu a porušenie práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Navrhovateľ tiež osvedčil, že je naplnená reálna hrozba vzniku materiálnej škody na strane navrhovateľa, spočívajúca v neuspokojení pohľadávky navrhovateľa, vzniknutej titulom poskytnutého úveru minimálne v rozsahu výťažku pripadajúceho podriadenému dlhu odporcu, ktorá by inak bola uspokojená. Súd vyhodnotil neodkladné opatrenie ako súladné so zásadou proporcionality, pretože sa ním neprimeraným spôsobom neobmedzí povinná osoba - odporca.

4. Navrhovateľ bol v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči odporcovi v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý uviedol, že odvolanie podáva podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), h) CSP.

Zdôraznil, že navrhovateľ súdu neuviedol úplný a pravdivý skutkový stav veci. Mal za to, že súd prvej inštancie neskúmal, v čom má spočívať reálna existencia hrozby na strane navrhovateľa, ktorá by odôvodňovala potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, že by navrhovateľ bol v spojení s čiastočným alebo konečným rozvrhom výťažku v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 8R/2/2014 dotknutý na svojich právach, keď ku dňu podania nebol zverejnený zámer správcu k takému rozvrhu pristúpiť podľa § 96 a § 98 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“).

Vytýkal rozhodnutiu, že súd neskúmal, akú žalobu v merite veci má záujem podať, a samotným nariadením neodkladného opatrenia, výlučne ako procesného inštitútu, meritórne zasiahol v rozpore s hmotným právom, čo do práv odporcu, ktoré mu boli riadne priznané súdmi v konkurznom konaní, a ktoré už vyriešili pre potreby konkurzného konania meritórne postavenie odporcu a jeho právo na plnenie z rozvrhu výťažku, aj vo vzťahu k navrhovateľovi a ním namietanej medziveriteľskej dohode.

Mal za to, že nezákonné konanie súdu založilo aj procesnú prekážku res iudicata pre odporcu v merite veci. Mal za to, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Vyjadril presvedčenie, že postup súdu pri vydaní neodkladného opatrenia zasahuje do kogentných ustanovení ZKR a priznáva navrhovateľovi ako veriteľovi s podriadeným postavením, ktorý nemá nárok na uspokojenie v rámci konkurzného konania, lepšie postavenie. Poukázal na to, že navrhovateľ má postavenie podriadeného veriteľa bez práva na pomerné uspokojenie vo vzťahu k ostatným veriteľom, vrátane odporcu.

Odporca uviedol, že k účinnému postúpeniu jeho pohľadávky na navrhovateľa v zmysle medziveriteľskej dohody neprišlo, nie je sporné vlastnícke právo odporcu k pohľadávke. Namietal postup súdu, ktorý v rozpore s meritórnymi rozsudkami súdov v incidenčnom konaní, zakladá opak procesným rozhodnutím dočasného charakteru, akým je neodkladné opatrenie, s vylúčením § 336 ods. 2 CSP s uložením povinnosti navrhovateľovi podať žalobu v merite veci.

Vytýkal rozhodnutiu, že súd neskúmal existenciu svojej právomoci na konanie podľa § 9 CSP. Nebolo mu zrejmé, ako mohol súd opomenúť znenie bodu 21 „Výkon“ písm. a) medziveriteľskej dohody, podľa ktorého sa spory, ktoré súvisia s platnosťou a neplatnosťou budú rozhodovať s konečnou platnosťou podľa pravidiel rozhodcovského a zmierovacieho konania Medzinárodného rozhodcovského centra Hospodárskej komory Rakúska vo Viedni.

Záverom navrhol, aby odvolací súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zmenil tak, že návrh zo dňa 31.05.2021 zamietne, uznesenie č.k. 5Cbi/5/2021-160 zruší, konanie zastaví a odporcovi prizná nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

6. K odvolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že má za to, že súd postupoval zákonne, vecne správne, náležite odôvodnil potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v súlade s § 324 a nasl. CSP.

Nesúhlasil s poukázaním odporcu na to, že neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázal na to, že odporca si neplní svoje záväzky vyplývajúce mu z medzinárodnej zmluvy; čo odporca v odvolaní ani nepoprel.

K odvolacej námietke, že nie je daná potreba neodkladnej úpravy pomerov, ak správca nezverejnil svoj zámer pristúpiť k rozvrhu podľa § 96 a 98 ZKR, uviedol, že námietka je bez právneho významu, keďže v zmysle ust. § 101 ZKR, v dohľadnej dobe k nemu správca musí pristúpiť, s prihliadnutím na súčasný stav konkurzného konania.

Odporca vytkol súd, že sa nezaoberal otázkou, akú žalobu navrhovateľ v merite veci má záujem podať a súd nezaviazal navrhovateľa podať žalobu. Navrhovateľ uviedol, že súd sa podľa § 324 a nasl. CSP, nebol povinný s týmto osobitne zaoberať.

Mal za to, že neodkladným opatrením sa nerieši vzťah v konkurznom konaní medzi účastníkmi konkurzu, ale len právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom.

Uviedol, že nie je to navrhovateľ, kto porušuje ustanovenia medziveriteľskej zmluvy a je prinútený tak hájiť svoje záujmy súdnou cestou, ale je to odporca, kto dobrovoľne, bez nátlaku, prejavil svoju vôľu byť viazaný záväzkami, ktoré z tejto zmluvy pre neho vyplynuli, a tieto záväzky bez zjavného dôvodu porušoval a porušuje.

Záverom navrhol, aby odvolací súd neodkladné opatrenie v celom rozsahu potvrdil a odvolaniu odporcu nevyhovel. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. K vyjadreniu navrhovateľa sa vyjadril odporca, ktorý uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižava svojho odvolania, ktoré považuje v celom rozsahu za dôvodné. Odporca má za to, že medziveriteľská dohoda je neplatná ako celok z dôvodu neurčitosti ako právneho úkonu podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), pretože podstatná väčšina jej ustanovení upravujúcich práva a povinnosti zmluvných strán je neurčitá a túto neurčitosť nie je možné odstrániť ani výkladom. Neplatnosť je daná ako absolútna a súd bol povinný ex lege sa otázkou neplatnosti medziveriteľskej dohody zaoberať, ešte pred vydaním odvolaním napadnutého uznesenia. Zastáva názor, že v žiadnom ustanovení medziveriteľskej dohody nie je ani zmienka o voľbe práva vo vzťahu k odporcovi, a preto táto dohoda nie je podriadená pod žiadnu právnu úpravu (občianskeho či obchodného práva). Žiadne ďalšie nové skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci neboli odporcom uvedené.

8. K vyjadreniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že nesúhlasí s jeho názorom, že medziveriteľská zmluva je neplatný právny úkon podľa § 39 OZ. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by táto svojím obsahom alebo účelom odporovala zákonu alebo ho obchádzala, prípadne sa priečila dobrým mravom. Uviedol, že podľa zásady dispozitívnosti občianskeho záväzkového práva platí, že ustanovenia medziveriteľskej zmluvy majú pri stanovení a výklade vzájomných práv a povinností jej účastníkov prednosť pred normatívnou zákonnou úpravou. Poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. IV ÚS. 15/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Obdo 57/2010, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 28Cdo 55/2004.

Mal za to, že vznik povinnosti odporcu podľa bodu 5.2 písm. c) medziveriteľskej zmluvy je viazaný na časový okamih, kedy nastane udalosť označená ako „prípád postúpenia na strane spoločnosti“, a nie je viazaný na vznik právnej skutočnosti - postúpenia pohľadávky odporcu v prospech navrhovateľa, ako tvrdí odporca. Ust. bodu 5.2 písm. a) - c) zmluvy sa aplikujú samostatne, bez vzájomnej previazanosti a aplikácia písm. c) nepodmieňuje aplikáciou písm. a) alebo písm. b), ako nesprávne interpretuje toho ustanovenie odporca.

Zdôraznil, že plnením záväzkov vyplývajúcich z medziveriteľskej zmluvy nedochádza k žiadnemu správaniu, ktoré by bolo zakázané, alebo ktorým by dochádzalo k obchádzaniu zákona, t.j. že by došlo ku zmene veriteľského postavenia sporových strán v konkurznom konaní.

Ku konkurencii právomoci všeobecného a rozhodcovského súdu uviedol, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora EU vyplýva, že existencia rozhodcovskej doložky nebráni tomu, aby všeobecný súd bol oprávnený nariadiť neodkladné opatrenie (v texte predbežné), pretože predmet neodkladných opatrení sa nedotýkajú rozhodcovského konania ako celku, ale ochrany práv patriacich do jeho vecnej pôsobnosti.

Ku konkurencii zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia má za to, že obe opatrenia nie sú vo vzájomnej konkurencii a plnením jedného sa neobchádza plnenie druhého. Je tomu tak z dôvodu, že každý poskytuje iný predmet predbežnej ochrany.

Záverom dodal, že v každom prípade navrhovateľ sa domáha ochrany svojich práv vo vzťahu ku odporcovi dostupnými prostriedkami a táto skutočnosť sa mu nemôže pričítať na ľarchu.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec v rozsahu predpokladanom v § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania, v súlade s ustanovením § 385 CSP, oboznámil sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, ako aj s dôvodmi uvedenými v odvolaní a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu je potrebné vyhovieť.

10. Odvolací súd považuje za nesporne zistené, že uznesením sp. zn. 8R/2/2014 zo dňa 20.10.2015, rozhodol konkurzný súd o zastavení reštrukturalizačného konania na majetok dlžníka, začatí konkurzného konania a vyhlásení konkurzu na jeho majetok.

11. Konkurzné konanie je osobitným a samostatným typom nespоровého súdneho konania, ktorého účelom je speňažiť všetok zistený majetok úpadcu podliehajúci konkurzu za najvyššiu možnú cenu sledujúc, čo najrozsiahlejšie uspokojenie veriteľov zistených pohľadávok.

12. Podaním zo dňa 31.05.2021 navrhovateľ inicioval vydanie neodkladného opatrenia spočívajúcom v povinnosti odporcu v lehote 10 dní odo dňa vykonateľnosti neodkladného opatrenia písomne oznámiť správcovi konkurznej podstaty úpadcu DIXIA SOLLARIS, s.r.o., aby peňažnú čiastku určenú a základe čiastočného alebo konečného rozvrhu výťažku, ktorá prináleží pohľadávke odporcu zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod poradovým číslom 112. uhradil na účet navrhovateľa, bližšie špecifikovanom v návrhu.

13. Podľa § 196 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR) v platnom znení, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

14. Podľa § 198 ods. 1 ZKR, súd v konaní podľa tohto zákona rozhoduje uznesením. Proti uzneseniu vydanom v konkurznom konaní, v reštrukturalizačnom konaní alebo v konaní o oddĺžení je odvolanie prípustné, len ak to ustanovuje tento zákon. Dovolanie ani mimoriadne dovolanie proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

15. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

16. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

17. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

19. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

20. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

21. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

22. Podľa § 357 písm. d) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

23. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

24. Konkurzné konanie je osobitným a samostatným typom súdneho konania, čo je okrem iného vyjadrené kauzálnou príslušnosťou konkrétneho súdu - súdu konkurzného. Jedine tento súd vedie konkurzné konanie prostredníctvom ním určeného správcu, nad činnosťou ktorého vykonáva

dohliadaci činnosť, ktorého riadi a usmerňuje. Čo je považované za konkurzné konanie vymedzuje ZKR. Odvolaciu agendu v konkurznej agende vykonáva rovnako kauzálne určený odvolací súd.

25. Predmetom odvolania je neodkladné opatrenie vydané iným ako konkurzným súdom, ktorým sa bezprostredne zasahuje do konkurzného konania. Nemožnosť takýchto zásahov zo strany iného, ako konkurzného súdu, bola už v minulosti rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR odmietnutá ako neakceptovateľná. Mimo iných zo stanoviska obchodného kolégia NS SR sp. zn. Obpj 7/2002 zo dňa 16.12.2002 vyplýva, že: „Konkurzné konanie tak, ako každé iné súdne konanie, je autonómne v tom, že postupovať v ňom, robiť úkony a iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh, môže len súd, na ktorom konkurzné konanie prebieha a len v rámci tohto konania. Do súdneho konania nemôže zasahovať žiaden iný súd (s výnimkou súdu rozhodujúceho o opravnom prostriedku), ale ani ten istý súd v rámci iného konania. Usmerňovať činnosť správcu podstaty môže len súd v rámci konkrétneho konkurzného konania. Predbežným opatrením (ani iným rozhodnutím) vydaným v inom súdnom konaní, preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty, ani ukladať povinnosti, ktorými by sa upravoval jeho postup v konkurznom konaní. Takýto postup by mohol viesť k situácii, že by správcovi boli dané vzájomne si odporujúce pokyny. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní, preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty. Takéto predbežné opatrenie by bolo neprípustným zásahom do iného konania.“

26. V posudzovanej právnej veci má odvolací súd za to, že uloženie povinnosti odporcovi, aby písomne oznámil správcovi konkurznej podstaty úpadcu DIXIA SOLLARIS, s.r.o., aby peňažnú čiastku určenú na základe čiastočného alebo konečného rozvrhu výťažku, ktorá prináleží pohľadávke odporcu, správca uhradil na účet navrhovateľa, predstavuje nedovolený zásah do konkurzného konania, čo s poukazom na ustálenú judikatúru nie je prípustné. Nie je možné, aby súd rozhodnutím v inom konaní uložil správcovi, ako má postupovať. Rozdelenie získaného výťažku vykonáva súd rozvrhovým uznesením. Rozdeľovanie výťažku prislúcha stanovenému správcovi. Súd pri rozdeľovaní výťažku vstupuje do tejto časti konania len spôsobom, ktorý je typický pre činnosť súdu, a to rozhodovaním sporu medzi veriteľmi a správcom.

27. Odhliadnuc od uvedeného, odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že nariadenie neodkladného opatrenia je podmienené tým, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 343 CSP. Zabezpečovacie opatrenie má teda vždy prednosť a pokiaľ súd dospeje k záveru, že jeho nariadenie by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúcejmu z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možné, samotný návrh zamietne. To platí aj v prípade, že ostatné zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené. Z daného hľadiska je vhodné, aby návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahoval zdôvodnenie a prípadne aj osvedčenie nedosiahnuteľnosti sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením, aj keď nejde o zákonnú náležitosť návrhu v zmysle § 326 CSP. Splnenie tejto podmienky skúma súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vždy a z úradnej povinnosti. Primárne musí identifikovať účel, ktorý navrhovateľ svojím návrhom sleduje. Následne tento účel komparatívne vyhodnotí vo vzťahu k možnému nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia. Pre úplnosť je vhodné uviesť, že zabezpečovacím opatrením zriaďuje súd záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa v prípade obavy z ohrozenia exekúcie.

Z uvedeného vyplýva, že podmienku podľa § 324 ods. 3 CSP bude nevyhnutné bez ďalšieho považovať za splnenú vtedy, ak je vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené. Pôjde o procesné situácie, keď navrhovateľ nebude uplatňovať svoje právo na peňažné plnenie od dlžníka (napr. pri určovacej žalobe, žalobe na nepeňažné plnenie a pod.), alebo sa nebude domáhať nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Pri návrhoch podaných pred začatím konania alebo po jeho skončení je rozhodujúca povaha a obsah nároku vo veci samej, ktorému má byť alebo ktorému bola poskytnutá procesná ochrana.

Pokiaľ dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nebude vylúčené podľa vyššie uvedených všeobecných kritérií, posúdi súd pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia individuálne okolnosti prípadu. Z daného hľadiska možno pripustiť nariadenie neodkladného opatrenia aj z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie pri uplatňovaní peňažnej pohľadávky voči dlžníkovi, ak dosiahnutiu sledovaného účelu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bránia iné konkrétne dôvody. Pôjde spravidla o situácie, keď dlžník nie je vlastníkom veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty, na ktorej by bolo možné efektívne zriadiť záložné právo. Kritérium efektívnosti je pritom v

rámci komparácie vo vzťahu k sledovanému účelu rozhodujúce a musí byť súdom vyhodnotené vždy samostatne.

Relevantné je v danej súvislosti aj poradie prípadného záložného práva podľa § 343 CSP. Iné ako prednostné záložné právo môže totiž za určitých okolností predstavovať iba formálnu súdnu ochranu, ktorej reálny obsah bude z materiálneho hľadiska nepostačujúci. Vzhľadom na skrátený a zjednodušený procesný postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je súd povinný z vlastnej iniciatívy skúmať splnenie iných ako všeobecných podmienok na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením. Bez predloženia relevantných dôkazných prostriedkov navrhovateľom, nie je navyše spôsobilý vyhodnotiť konkrétne otázky súvisiace s prípadným vlastníctvom vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt dlžníka, na ktorých by bolo možné zriadiť záložné právo z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie. Navrhovateľ musí preto v záujme vlastného procesného úspechu sám osvedčiť, že individuálne podmienky na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nie sú splnené. Inak súd jeho návrh, ktorým sa bude domáhať nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie na uspokojenie peňažnej pohľadávky, zamietne s poukazom na prednostnú alternatívu zriadenia záložného práva podľa § 343 CSP. Nie je pri tom povinný sám ex offo komplexne skúmať majetkové pomery dlžníka, za účelom posúdenia možnosti efektívneho zriadenia záložného práva na konkrétnych veciach právach alebo iných majetkových hodnotách.

28. Odvolací súd zároveň poukazuje na rozdielnosť bývalej právnej úpravy predbežných opatrení a súčasnej právnej úpravy neodkladných opatrení. Inak povedané, prijatím Civilného sporového poriadku, sa zmenila koncepcia právnej úpravy predbežných opatrení podľa Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorej bolo cieľom predbežných opatrení dočasne upraviť pomery účastníkov konania a následne rozhodnúť vo veci samej, resp. cieľom bolo eliminovať ohrozenie budúcej exekúcie. Nová právna úprava upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Podľa § 336 ods. 1 CSP môže súd pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd túto povinnosť neuloží. Nová právna úprava pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej (§ 330 ods. 2 CSP), na rozdiel od úpravy podľa Občianskeho súdneho poriadku, pri ktorej dočasnosť predbežných opatrení vylučovala možnosť takého výroku, ktorý by bol obsahovo totožný s výrokom vo veci samej.

29. Odvolací súd ďalej zastáva názor, že v danom prípade nebolo zahájené žiadne rozhodcovské konanie, preto všeobecný súd bol oprávnený rozhodovať o neodkladnom opatrení. Právomoc všeobecného súdu by nebola daná až vtedy, ak by bolo konanie na rozhodcovskom súde začaté, čo v prejednávacom prípade nebolo. Odvolací súd poukazuje na bod 21 písm. g) medziveriteľskej zmluvy, podľa ktorého výlučne navrhovateľ je oprávnený rozhodnúť sa, či spor vzniknutý z tejto zmluvy bude riešiť prostredníctvom rozhodcovského súdu, alebo inak. Neobstojí preto odvolacia námietka odporcu spočívajúca v tvrdení, že súd konal v rozpore s ust. § 161 CSP, keď založil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie o neodkladnom opatrení.

30. Z pohľadu dôvodov uvedených v odsekoch 25. a 26. odôvodnenia, odvolací súd hodnotí rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia ako neprípustné a obchádzajúce platnú zákonnú úpravu, majúce za následok neakceptovateľný zásah do konkurzného konania.

31. Odvolací súd zároveň dodáva, že pre neodkladné opatrenie podľa Civilného sporového poriadku platí, že súd ho nariadi iba vtedy, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Z ustanovenia § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že inštitút zabezpečovacieho opatrenia je možné využiť vtedy, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Vzhľadom na to, že počas konkurzného konania exekučné konanie nemôže začať, začatím konkurzného konania sa exekučné konanie prerušuje a vyhlásením konkurzu sa exekučné konanie zastavuje, obava z ohrozenia exekúcie počas konkurzného konania neprichádza do úvahy. Z tohto dôvodu sa pri nariaďovaní neodkladných opatrení podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii neuplatní zásada subsidiarity neodkladných opatrení vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať všeobecné a osobitné náležitosti. V posudzovanom prípade má odvolací súd za to, že neboli naplnené všeobecné a osobitné náležitosti pre nariadenie neodkladného opatrenia a na jeho vydanie nie je postačujúce,

aby súd prvej inštancie skonštatoval, že navrhovateľ preukázal existenciu a porušenie práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Navrhovateľ podľa svojich tvrdení osvedčil, že je naplnená reálna hrozba materiálnej škody na jeho strane, bližšie však neuviedol, z akého dôvodu nebude možné finančné prostriedky poskytnuté správcom odporcovi, vymôcť, po skončení konkurzného konania, priamo od odporcu. Rovnako tak odvolaciemu súdu nie sú zjavné majetkové pomery odporcu, t.j. osvedčenie, že po skončení konkurzného konania, môže byť pohľadávka navrhovateľa nevykonalá. Skúmanie týchto skutočností opomenul vykonať aj súd prvej inštancie.

32. S poukazom na uvedené sa odvolací súd stotožnil názorom odporcu, ktorý namietal procesné nedostatky pri nariadení neodkladného opatrenia. Z neodkladného opatrenia nevyplýva, že by boli splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie podľa § 325 ods. 1, § 326 CSP, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387), ani na jeho zrušenie (§ 389). Zároveň zmenil aj výrok o nároku na náhradu trov konania ako výrok závislý k výroku o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako rozhodnutia konečného.

33. Na vyššie uvedenom nič nemení podanie navrhovateľa označené ako „Doplnenie informácie o výsledku trestného konania“ zo dňa 31.01.2022, nakoľko posúdenie platnosti medziveriteľskej zmluvy nebolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia podstatné.

34. Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci. Ak dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, je možné podať nový návrh. Návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je možné vyhovieť aj v časti a vo zvyšku návrh zamietnuť (v prípade viacerých výrokov).

35. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené v II. výroku tohto rozhodnutia, keďže odporca bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

36. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).